

ת"ד 1617/02/21 - מדינת ישראל נגד יוסף ח'טיב

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

16 ינואר 2022

ת"ד 1617-02-21 מדינת ישראל נ' ח'טיב

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד ליאור דוד

המאשימה

נגד

1 יוסף ח'טיב באמצעות עו"ד אשרף חאגזי

ממשרד שאדי המאם

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על בסיס הודאתו, בעבירות של **מהירות בלתי סבירה, נהיגה ברכב לא תקין שהוחלט לאסור את השימוש בו, נהיגה בקלות ראש, חבלה של ממש, התנהגות הגורמת נזק ונהיגה ללא ביטוח.**

2. על פי כתב האישום, ביום 10.10.20, סמוך לשעה 16:55, נהג הנאשם באופנוע שטח מסוג 'ימהה', מ.ר. 1004965, בשטח חקלאי, בטמרה. הנאשם נהג ללא קסדה, במהירות בלתי סבירה ובקלות ראש, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, איבד שליטה על האופנוע, סטה מנתיב נסיעתו לימין והתנגש בגדר. כתוצאה מהתאונה נחבל הנאשם חבלות של ממש והופנה לטיפול נמרץ ילדים כשהוא סובל מחבלות ראש, שברים מרובים בעצמות הפנים, ארובת עין ימין, שבר סינוס ושבר זיגומה ונזקק לטיפול רפואי שכולל אשפוז. באותה עת נהג ללא רישיון רכב בתוקף, כשלרכב בו נהג ניתנה הודעת איסור שימוש וללא תעודת ביטוח תקפה.

3. המאשימה עתרה לעונש של פסילה בפועל, שלא תפחת משנה, וענישה נלווית. צוין שהנאשם אוחז ברישיון משנת 2019, במועד התאונה היה נהג חדש, ולחובתו הרשעה אחת, ברירת משפט. נטען שהתנהלות הנאשם בכביש הייתה מסוכנת ובנס לא קופחו חיי אדם. הנאשם נהג במהירות שאינה סבירה, איבד שליטה על רכבו, כשהוא ללא קסדה, וללא רישיון רכב, כשלרכב ניתנה הודעת איסור שימוש. הוטעם שהנאשם עצמו נחבל ולכן המאשימה לא עותרת למאסר. צוין שבפסילה קצרה יותר לא תהא הרתעה מספקת עבורו.

ב"כ הנאשם ביקש, מנגד, להסתפק בענישה צופה פני עתיד, פסילה על תנאי, וקנס מינימלי, וצוין שהנאשם היה פסול בפסילה מנהלית. נטען שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר, וקיבל עונשו "משמיים", נוכח הצלקת שנתרה בראשו. לטענת הסנגור, רף הרשלנות בתאונה נמוך. עוד הוטעם שהנאשם, צעיר, נעדר עבר תעבורתי, וזקוק לרישיונו לפרנסתו, והפסיקה עמדה על כך שבחבלה של הנאשם עצמו, רף הענישה נמוך יותר.

4. בנהיגה שגרמה לתאונת דרכים, בה נגרמו חבלות של ממש, יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלומו. על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

מדיניות הענישה

5. סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, קובע עונש פסילת מינימום של 3 חודשים, בתאונות דרכים בה נגרמו חבלות של ממש, כאשר לחומרת הרשלנות, טיב החבלות והשלכותיהן על חיי הנפגעים, תהיה השפעה על תקופת הפסילה, מעבר לתקופת המינימום, ולעניין זה, ראה עפ"ת 13694-01-14 שגב נגד מדינת ישראל, עפ"ת 62536-01-13 סבן נגד מדינת ישראל.

6. בת"ד (באר שבע) 1410-08 מדינת ישראל נ' לירון אליאב (13.12.10) - בעבירות של נהיגה בקלות ראש ובמהירות בלתי סבירה, כשכתוצאה מהתאונה נחבלו הנאשם ונוסע נוסף חבלות של ממש. הנאשם, נהג חדש בעת התאונה, נורמטיבי, לוחם ביחידה מובחרת, נעדר עבר תעבורתי, הנאשם והנוסע החלימו מהפציעות, הנאשם זוכה מעבירות של נהיגה בשכרות, ומאז התאונה לא בוצעה עבירה נוספת, צוין שתקופת פסילה בת 6 חודשים, בניכוי פסילה מנהלית עת היה הנאשם פצוע, תהווה פסילה הולמת ולפיכך נגזרו פסילה בת 6 חודשים, בניכוי פסילה מנהלית, קנס נמוך, בהיותו חייל, ופסילה בת 8 חודשים, למשך 3 שנים, נוכח היותו נהג חדש בעת התאונה.

7. בת"ד (ת"א) 9528-03-16 מדינת ישראל נ' חנניה אטיאס (25.04.18), בעבירות של אי ציות לאור אדום ברמזור ונהיגה בקלות ראש, עת נסע הנאשם באופנוע, ולנאשם ולבתו שהייתה רכובה על האופנוע, נגרמו חבלות של ממש (לנאשם חתך בראש ודימום מוחי ולבתו שבר וניתוח), נלקחו בחשבון פציעת הנאשם, בתו ומעורבת נוספת ורף רשלנות שאינו נמוך, ונגזרו 3 חודשי פסילה, 4 חודשי פסילה על תנאי ל-3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

8. בתד (ב"ש) 3555-03-20 מדינת ישראל נ' שני ארוצקר (29.7.20) - בעבירות של סטיה מנתיב נסיעה, אי שמירה על הימין, נהיגה בקלות ראש, מעבר קו הפרדה רציף, וחבלה של ממש, נקבעו רף רשלנות בינוני, ורף חבלה גבוה, כשהנאשמת החלימה כמעט לחלוטין, צוין שמתחם הענישה נע בין 3 חודשי פסילה ל-8 חודשים. הוטעם שהנאשמת, רופאה שזקוקה לרישיונה, נענשה בגופה ועברה נקי, ולפיכך, נגזרו 3 חודשי פסילה, בניכוי חודשיים פסילה מנהלית, פסילה על תנאי, וקנס.

9. בת"ד (ב"ש) 513-09 מדינת ישראל נ' מוחמד בורקאן (6.9.11) - הנאשם איבד שליטה עת נהג באופנוע, כתוצאה מאי האטה בעקומה, נחבל חבלה של ממש ונזקק לניתוח. בעברו נהיגה בקלות ראש. צוין שיש הצדקה לסיווג הפסילה, ולו באופן חלקי, נוכח חבלת הנאשם, לקיחת אחריות ועברו התעבורתי, ונגזרו פסילה בת 11 חודשים, שתסווג כך שלאחר 60 ימי פסילה תחול על רישיון נהיגה לנהיגת אופנוע, הפעלת פסילה על תנאי, בחופף, פסילה על תנאי וקנס.

10. בת"ד (ירושלים) 324-06-13 מדינת ישראל נ' ליאור הדר (9.10.13) - בעבירות של עקיפה בדרך לא פנויה, נהיגה בחוסר זהירות, וגרימת חבלה, הנאשם נהג באופנוע, החל לעקוף רכב בדרך לא פנויה, איבד שליטה על האופנוע, עלה על שטח הפרדה ופגע בתמרור, וכתוצאה מהתאונה נחבל חבלה של ממש, והאופנוע ניזוק. כב' השופט

א' טנבוים, לקח בחשבון את פציעת הנאשם שמהווה גורם מרתיע בפני עצמו, וקבע שהמתחם נע לגבי פסילה כללית בין חודש ל-6 חודשים, ולעניין פסילה מנהיגה באופנוע בין 6 חודשים ל-18 חודשים. עברו התעבורתי שכולל חבלה של ממש נשקל לחומרא, ועל הנאשם נגזרו חודש פסילה על כל כלי רכב, ושנה פסילה על רכב דו גלגלי מנועי.

11. **בעפ"ת (חי') 52547-01-20 סלימאן נ' מדינת ישראל (5.2.20)** - בעבירות של חבלה של ממש, התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש לגוף, נהיגה רשלנית וסטיה מנתיב נסיעה, כשבתאונה נפגעה רוכבת אופניים, שנגרמו לה חתך בסנטר, תזוזת שיניים, שהצריכה קיבוע, ושרב באמה שקובע בניתוח. נוכח עברו התעבורתי הקל של הנאשם, ותרומתה של הנפגעת לתאונה, נגזר עונש של **פסילה למשך 12 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי לרוכבת האופניים, בסך 7,500 ₪**. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שנקבע, 3 חודשי פסילה, ברף התחתון, לבין פסילה ממושכת של מספר שנים, בצירוף עונשים נלווים.

12. עולה מהאמור שמתחם הענישה, בתאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש, והנאשם נחבל בעצמו, כולל פסילה שנעה מ-3 חודשים ועד לשנה, שלעיתים סווגה בחלקה, לצד רכיבי ענישה נוספים, פסילה על תנאי וקנס. והכל תלוי ברף הרשלנות של הנאשם, בתוצאות התאונה, חומרת הפגיעה, האם הנאשם נחבל בעצמו בתאונה אם לאו, בנסיבות האישיות ובעברו התעבורתי. אם הנאשם היה זה שנחבל בעצמו בתאונה, בית המשפט התחשב בכך לקולא בגזירת העונש.

מהפסיקה אליה הפנתה ההגנה

13. **ת"ד 385-04-17 מדינת ישראל נ' סבתי (9.8.20)** - בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי שמירה על רוח, התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש, הנאשם נפגע באורח קשה, אושפז כחודש, עבר ניתוח, רגלו קובעה בברזלים למשך שנה ו-8 חודשים, ובמשך 4 וחצי שנים היה מרותק לביתו. עקב הפציעה לא שב לעבוד ולא החל לימודיו ונקבעה לו נכות בשעור של 64% ואובדן כושר עבודה בשעור של 100%. נוכח הסבל הרב שנגרם לו בעקבות הפציעה, ובהתחשב בכך שהנאשם נשא למעשה את עונשו, לצד עברו נקי, הושתו פסילה על תנאי וקנס.

אין במקרה זה כדי להשליך על הנסיבות שלפני, שכן תוצאת התאונה חמורה יותר, ונקבעה לנאשם שם נכות צמיתה.

אשר לנסיבות הקשורות לתאונה -

14. הנאשם, במקרה שלפני, התרשל בכך שבעת שנהג באופנוע שטח, בשטח חקלאי, ללא קסדה, במהירות בלתי סבירה ובקלות ראש, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, איבד שליטה על האופנוע, סטה מנתיב נסיעתו לימין והתנגש בגדר. זאת ועוד, הנאשם נהג בארוע ללא רישיון רכב תקף, ברכב שניתנה לגביו הודעת איסור שימוש, וללא תעודת ביטוח תקפה.

רשלנות הנאשם במקרה שלפני, איפוא, היא ברף הגבוה.

15. הנאשם עצמו הוא היחיד שנחבל בתאונה, ונגרמו לו חבלות של ממש. הנאשם הופנה לטיפול נמרץ ילדים עם חבלות ראש, שברים מרובים בעצמות הפנים, ארובת העין ימין, שבר סינוס, שבר זיגומה, ונזקק לטיפול רפואי, הכולל

אישפוז. לנאשם נותרה צלקת בראשו מאז התאונה.

בנסיבות אלה חבלת הנאשם שלפני היא ברף הבינוני.

בעצם פציעתו נענש הנאשם על מעשיו, נתון שמהווה שיקול לקולא במתחם הענישה. זאת ועוד, העובדה שרשלנות הנאשם לא גרמה לצד ג' כלשהו כל פגיעת גוף, מצדיקה תזוזה נוספת לכיוון הרף הנמוך של המתחם.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בלנסיבות התאונה -

16. הנאשם הודה ונטל אחריות מלאה למעשיו. הנאשם נהג חדש, נוהג אך משנת 2019, לחובתו ברירת משפט אחת. יודגש שנוכח וותק נהיגתו הקצר, בהעדר הרשעותיו אין כדי להעיד על העדר מסוכנות.

17. במכלול נסיבות זה, רף הרשלנות הגבוה של הנאשם בתאונה, כשהנאשם בעת התאונה היה נהג חדש, נתון שמהווה שיקול לחומרא בגזר הדין, לצד רף החבלה הבינוני, כשהתאונה הותירה בראשו של הנאשם צלקת לכל חייו, והנאשם שילם בכך מחיר על מעשיו, ובהתחשב בהודאת הנאשם במיוחס לו, אני בדעה שהפסילה שתהלוך את המקרה שלפני היא פסילה בת 5 חודשים.

האזנתי לעתירת הסנגור להמנע מרכיב של פסילה, נוכח חבלתו של הנאשם עצמו, אולם אני סבורה שנוכח רף הרשלנות הגבוה של הנאשם בתאונה, כשבעת התאונה הנאשם היה נהג חדש, לא ניתן להמנע מרכיב של פסילה. זאת, על אף שהנאשם נחבל עצמו נחבל בתאונה.

עיון בפסיקה מעלה שבמקרים בהם נגרמו חבלות קשות מאוד לנאשם, שכללו אישפוזים ארוכים או הותירו בו נכות, שתלווה אותו כל חייו, סבר בית משפט שהנאשם סבל דיו וקיבל את עונשו, ועל כן הסתפק ברכיב של פסילה על תנאי, ללא פסילה כלל. ראו לעניין עפ"ת 24645-03-13 מדינת ישראל נ' נדר (20.5.13), ועפ"ת 22039-03-13 מדינת ישראל נ' אופיר אביטבול (8.7.13). מקרים אלה אינם דומים למקרה שלפני, שכן הנאשם שלפני חזר לנהל אורח חיים רגיל לאחר התאונה.

לצד הפסילה תושת על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, שתכלול פסילה על תנאי משמעותית, נוכח היותו נהג חדש בעת ביצוע העבירות ועל כן יש להזהירו מהצפוי לו אם יבצע עבירות תעבורה בעתיד, וקנס.

18. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים.

הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 1.3.22, במזכירות בית משפט לתעבורה.

הפסילה בתיק זה הינה במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.

לתשומת לב הנאשם חובה עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר

רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים, וזאת על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע, או עבירה המנויה בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

3. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.3.22. מוסבר לנאשם כי היה ותשלום אחד לא יפרע במועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ד שבט תשפ"ב, 16 ינואר 2022, במעמד הצדדים.